

Roses, Llançà, Sant Pere de Rodes, Capmany: quatre de les visions del paisatge empordanès recollides al llibre. / JORDI PUIG

Vora mar i muntanya

«Pirene Nostrum» avala la candidatura de l'Alt Empordà davant la Unesco

EVA VÀZQUEZ / Figueres

● El Consell Comarcal de l'Alt Empordà, juntament amb l'editorial menorquina Triangle Postals, aspira a impulsar la candidatura de la vessant

mediterrània dels Pirineus com a patrimoni mundial de la humanitat davant la Unesco amb la publicació de *Pirene Nostrum*, una voluminosa guia fotogràfica pel paisatge agrest de

les dues bandes del Pirineu que s'emmirallen al mar a través de la qual es posen de manifest els valors naturals, culturals, històrics i humans d'aquest territori fronterer.

Perquè descendeixen dels antics vigilants de la frontera, acostumats a l'emboscada i la guaita, encara avui els habitants de l'Alt Empordà i el Rosselló tenen predilecció pels llocs enlairats, les llunyanies oceàniques, la ratlla boirosa de l'horitzó. Bernat Rieu, en la seva introducció a *Pirene Nostrum*, assegura que des de temps immemorials empordanesos i rossellonesos han rivalitzat per atribuir-se el millor mirador sobre el paisatge, que l'autor decanta francament cap a la banda catalana, on les postes de sol, diu, són més grandioses perquè no les oculta l'ombra del Canigó, encara que els veïns del nord tinguin a favor seu el cultiu d'alguns dels millors ceps del país. Belleza i fertilitat són, doncs, unes

dades més que rellevants per als pobladors d'aquests tros de terra on han pres forma uns experiments geològics tan extraordinaris, que civilitzacions molt reculades ja van venir a establir-s'hi i admira-se'n. Ara, el Consell de l'Alt Empordà, impulsor de la candidatura de la vessant mediterrània dels Pirineus al nomenament de patrimoni mundial, n'ha volgut deixar testimoni davant la Unesco amb un llibre divulgatiu que recorre els diversos espais geogràfics que tracen el mapa d'aquest paisatge, des d'Empúries fins a Portbou, de Banyuls fins a Argelès i Ceret, a través de quasi 300 pàgines i més de dues-centes fotografies de Jordi Puig, amb textos de Bernat Rieu en català traduïts al castellà, el francès

i l'anglès. El resultat és un imponent manifest visual a favor d'aquella bellesa de l'enormitat que busquen els guaites primitius enfilats al rocam i de la rica varietat del detall que aprecien els habitants d'avui d'aquest territori cohesionat, més que no pas migpartit, per la colossal muntanya i el seu mar.

Tant el text de Bernat Rieu com les fotografies de Jordi Puig donen bona fe del lema amb què el Consell de l'Alt Empordà, amb el suport del Consell de Développement Pays Pyrénées Méditerranée, defensa la candidatura davant la Unesco: «Un paisatge cultural que conserva un rol actiu en la societat contemporània molt estretament associat al tipus de vida tradicional dels pobles que s'hi han esta-

blert al llarg dels segles.» I les imatges ho confirmen, que en aquesta terra hi abunden la vinya, la roca cantelluda, les garotes i el corall, els estanys, els castells, els monestirs i les ermites, les planes esventades, els pintors celestials, el comerç, el passeig, la conversa i el vi, la caseta blanca, els cementiris petits, les estacions internacionals, els núvols esbojarrats per la tramuntana, les grutes submarines, i el pirateig, i el contraban i el naufragi, i la música de cambra, les aus migratòries, els dòlmens i els menhirs, els déus pagans, els trobadors, el pa flairós, l'aigua picant, la pastura lenta que s'ondula fins a l'infinit, entre la ginesta i el pedregar, fins a anar a trobar-se, una altra vegada, al mar.